

Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. Ámen.

Ének: 25. zsoltár, 1.vers

Szívemet hozzád emelem, És benned bízom, Uram. :/: És meg nem szégyenítetem, Nem nevet senki rajtam. Mert szégyent nem vallanak, Akik hozzád esedeznek, Azok pironkodjanak, Akik hitetlenül élnek.

Előíma: Irgalmas, Teremtő Atyánk! Hálát adunk néked a mai reggelért, az új nap adta új lehetőségekért. Köszönettel tartozunk neked mindenért, ami velünk történik. Ugyan nem tudunk mindig örömben élni, s természetünkből kifolyólag problémák és akadályok esetén hajlamosak vagyunk megfélekedni ajándékaidról, azt soha nem felejtjük el, hogy Te vagy nekünk, és vigyázol ránk. Bocsáss meg nekünk Urunk, amiért rendre vétkezünk ellened akarva, vagy akaratlanul. Bocsásd meg nekünk, hogy hajlamosak vagyunk elfordulni tőled. Add most Urunk, hogy bűneinket megbánva, szívűnket hozzád emelve megértsük igédet, amelyet nekünk szánsz a mai napon. Áldd meg a szolgálattevőt, hogy a Te beszédedet szólhassa felénk. Így kérünk Téged, Istenünk, hogy legyen áldásos a mai áhítat. Jézusért kérünk, hallgasd meg imánkat. Ámen.

Textus: Jn 15,9–11

„Ahogyan engem szeretett az Atya, úgy szeretlek én is titeket: maradjatok meg az én szeretetemben! Ha parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok a szeretetemben, ahogyan én mindig megtartottam az én Atyám parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében. Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömetök teljes legyen.”

Szeretett igeolvasó testvéreim, mai igénk kulcsszavai: szeretet, (meg)maradás, öröm. Az elmúlt évben ezek közül gyakran kaptunk felszólítást egyre (#maradjotthon), de elsősorban nem emiatt érdemes egy közelebbi pillantást vetnünk a görög „maradni, tartózkodni, lakni” igére.

A Jn 15,1–17-ben olyan sokszor buzdít (meg)maradásra Jézus, hogy minden bizonnal nyomatékosítani akar vele egy üzenetet (a tanítványok jelenlétében elmondott szavai már előrevetítik, hogy a fizikai együttlétet egy titokzatos „bentlakás” fogja felváltani). De mi ez az üzenet? Miben is kell megmaradnunk?

A szó jelentésének három fontos árnyalata van. Jelent egyfelől *helybeli* állandóságot (egy helyen tartózkodni, azt el nem hagyni), másrészt *időbeli* állandóságot (folyamatosan, tartósan jelen lenni valahol), végül pedig *személyi* állandóságot (egynek/egységesnek maradni, idő közben nem mássá válni). Egy világvárvány harmadik hullámában mindennapos tapasztalat számunkra a tartós helyhez kötöttség, szükségszerűsége miatt azonban a „maradás” negatív előjelű lett. Sokféle hiányt foglal ugyanis magában: az otthonon kívüli helyek, az azon kívül végezhető tevékenységek és szeretett személyek hiányát is... Most, amikor a maradásról szinte csak lemondások jutnak eszünkbe, Jézus megmaradásra buzdító, pozitív előjelű szavakkal szólít meg bennünket, amelyek a *szeretet* kontextusában hangzanak el és *örömet* helyeznek kilátásba.

Hiszem, hogy Jézus sem buzdít bennünket másra, mint az otthon maradásra, amennyiben „otthon” alatt a minket valóságosan szerető személyek (nem fizikai helyhez kötött) jelenlétét értjük. A szeretetében való megmaradásakor abba a „háztartásba” kíván bennünket bekapcsolni, amelyben egymást szerető személyek láncolata áll előttünk: a

szereket láthatatlan, de valóságos és időtlen köteléke kapcsolja őt Fiúként a mennyei Atyához, és mindenkori tanítványaihoz is.

De *hogyan* maradhatunk meg az ő szeretetében? Ez a fajta megmaradás is követel engedelmességet és lemondásokat a részünkről, ugyanis jelenti Jézus parancsolatainak a megtartását, az ő követésében megújult emberi léthez méltó életformát és a szeretet „beleéélését” ebbe a világba – ezekről fogják tudni, hogy milyen Családból származunk, és hol van nekünk az állandó Otthonunk. És még valamiről – az örömről, amely nem futó, nem mulandó, hanem csendességében is maradandó, szilárd és teljes öröm, a Krisztushoz tartozók meghatározó alapérzése az ígéretes jövő reményében, amelynek a záloga Jézus személyének és irántunk való szeretetének állandósága, hiszen ő „tegnap, ma és mindörökké ugyanaz” (Zsid 13,8).

Amikor tehát Jézus maradásra hív, nem fizikai helyhez akar kötni minket, hanem *személyhez*, saját magán keresztül az Atyához. Ő nem törvényekkel akar bennünket maradásra bírni, hanem a „szereket kötelékével” (Hós 11,4). Ő nem a hiányainkat akarja gyarapítani, hanem *teljességet* ígér. Maradjunk hát meg az ő szeretetében – maradjunk Otthon. Így legyen! **Ámen.**

Utóima: Kegyelmes Istenünk! Hálával járulunk eléd a mai igéd hallatán. Tudjuk, hogy Te mindig a javunkat akarod, és minden, ami velünk történik, javunkra szolgál. Taníts meg minket igéd követésére, és adj belénk jó szívet, ami által a szeretetedben maradhatunk. Taníts minket engedelmességre, hogy méltó szolgálid lehessünk ezen a földön. Kérünk Téged, hogy ebben az akadályokkal teli időszakban is légy segítségünkre, hogy a gyengék erőre kapjanak, az erők pedig a Te szavad betartására és cselekvésére használják fel tőled kapott erejüket. Imádkozunk a betegekért, Urunk. Nézz le rájuk ezekben a percekben, látogasd meg őket, tedd reájuk áldó kezedet. Atyánk, Te vagy a szabadító, Te jelented a legnagyobb boldogságot életünkben. Ezért kérünk, hogy ne hagyj el minket soha, hanem mindig vesd ránk figyelő szemed, ami által biztonságban érezhetjük magunkat, és átlendülünk az előttünk álló akadályokon. A Te fiadért, Jézusért kérünk mindezekre. Maradj velünk. Ámen.

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyereket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek, és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg minket a gonosztól, mert tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Záróének: 338. ének

Lelki próbáimban, Jézus, légy velem, El ne tántorodjék tőled életem. Félelem ha bánt vagy nyereség kísért, Tőled elszakadnom ne hagyj semmiért.

Ha e világ bája engem hívogat, Nagy csalárdul kínál hitványságokat: Szemem elé állítsd szenvedésidet, Vérrel koronázott, szent keresztedet.

Tisztogass bár bajjal olykor engemet: Kegyelmeddel szenteld szenvedésemet; Bár e test erőtlen: te oltárodon Keserű pohárral, hittel áldozom.

Ha halálra válik testem egykoron: Ragyogjon fel lelked e hitvány poron, Ama végső harcon rád bízom magam: Örök hajlékomba fogadj be, Uram!

Áldás: "Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal!" (2Kor 13,13)